

עין משפט  
נר מצוה

א. מ"י פ"ח מהלכות  
במורות הלכה ח טו"פ  
י"ד קמן שו סע"ף ז:  
ב. מ"י פ"י מהלכות  
מעשה הקדשות הלכה  
ז:

יום אחד בשנה זו. ששמו  
כמלכו נסוף שנתו וקמ"ל  
קרא נאכל אותו יום רוס  
המחרת שהוא משנה האחרת  
(תוספתא כא:)

(א) כוונתו אמר מר:  
 (ב) כוונתו הכבוד נאכל:  
 (ג) עונתו בחבורה: (ד) רבי  
 (ה) שנתנו: (ו) אחז ולרבי רב:  
 (ז) כבש אחד בן:  
 (ח) חיבת בימן הוה נמק:  
 (ט) ולרבי רב: (י) מהיר:  
 (יא) חלבם חקיעו ושכרם:  
 (יב) מחיבת ראעני ע חיבת  
 (יג) ונראה חקיעו מוקם בשם  
 (יד) חמא לבנה מן לסי' ראוי  
 (טו) מוקם: (טז) נראה לו לומר:  
 (יז) נכל נמאות דאורייתא:  
 (יח) כיון שראו טמא מן  
 (יט) לפרשי' ממה  
 (כ) טמא כדנאמי:

ממדתה<sup>א</sup> דלעג דמרות חוזה לארץ  
דרי יםעאל (דף) וסחא אפילו הש  
איה מדמת ונראה לרי דין הכא ו  
לפירש חלה שניה לא החמירו להפירש  
למשה להפירש שמים אלא בחלות  
יש ליתן טעם שנחלה יש יותר לחוש  
שלא תשכח משום דשייך בכל אדם  
ההמגלגל עסקו אבל תרומה אין רגילין  
בזה חלות: וכל צילי קרקעות ומתני  
החלות: וכן הוזהר יש: ונא ומה  
היה נראה<sup>ב</sup> לומר שכשנעמאין במת  
היו מוכלין ומזין בלחך ותחריס ואוכלים  
במרותה דמשום טעמא חוזה לארץ  
אבל משו חלות חוזה לארץ אלא בכל  
הטעמא דלורייתא אסור כל זמן  
שלא עבד כיון<sup>ג</sup> דמן החורה<sup>ד</sup> אפילו  
חולין י אין סברא שקטק חלה כהן  
באחא לארץ שאין יכול לאכולה אלא  
כשם כן יין ארץ בלחך שכול ומטעמא  
המת אי אפשר להוזהר דלעג דלריין  
לחיה מחמת הכותם כמ"מ מטעמא  
חריס שהא חכלל אפילו על ידי אלה  
במדתה צביר צר כהן גדול (דף עה)  
במחליל על חסר במחליל על המת  
ובירש אלו<sup>ה</sup> מוכח שהשפד עשה חכלל  
ע"י אלה המת מאחז לא היו יכולים  
לחיה וגם אין לריין<sup>ו</sup> לפרוש כממת  
בדמיה גריש וסופסתא לאחולת כל  
טעמא המת שאין הוזהר מנגלה עליה

אין כהן מזהר עליה ולהכי מסתבר  
ומן ההר"י ע"ד אמונן ולפיכך שני הלוי  
אין בדעל קרי מדינ' ושרי בלל' הערב  
היה א"י עובל' מדע מדקמיני סיפא  
בירושלמי לרבי יוסי נזכרא ע"פ שכתב  
אזרחות לחלה מא"י עד כיבז חלה אחת  
שיעור ו' שמקום עומתה הוא ואין י  
מפרישין שני הלוח אחת לאור שהיא כ  
בדמפת' בירושלמי חפני שאלו מדברי  
המדרשי סופרים והדר קתני ועטול יוס  
לכלל כהן והוא הכהנה מדמיי' ברש"י  
מסתברות ומורעים ומשנה הלכיו שפ  
אחרת שלמעלה הימנה כמנחל על חמס  
ההכרס מאטרפין ר"ש אומר אין מאטרפין  
שנאז שס ו' היא זרחה כ"ל שלמעלה  
המעלה בצרף לכדי ולמלקות דומיא דכ  
לדמוכא חסד דמתי' דערלח דקני ועל  
דפדיש' מילמיה דר' שמעון רוקני עולה  
ממפורשת בגמ' דמעילה (דף יט.) אין מ  
אזרחות שנינו אחר משנה זו ואלי תהי  
ועומתה ומה"ל א"י חס' חס' חס' חס' חס'  
המדרשי סופרים והדר קתני ועטול יוס

[illegible]

וְכִי הוּאֵה יָשׁ לָנוּ. כּוֹמֵן הוּאֵה דְרִיזִין דְּלִיזִין עֲבָשִׁי הוּאֵה! כּוֹמֵן הוּאֵה  
הָעֵרֶב שֶׁמֶס נִמֵּי לֹא עָשִׂי: לֹא יִתְּחוּם יוֹהֵם לְפָנָה. כְּתֻמָּה, וְכִי לֹא כְּחוּם  
לְכַבֵּד רַב עֲמֵרֵם שֶׁאִינוּ כְּבֻלָּן וְאִין עוֹב לְהוֹרֹת שׁוּם הוּרָה עַד שִׁנָּה:  
שׁוּכֵל וְאוֹכֵל. וְאִין צִרְיָן הָעֵרֶב שֶׁמֶס: וְלִיטֵם הִלְכָּהּ כּוּפִיסָה. הִיטֵם  
הַמַּהֲרֵה יוֹהֵם: לְפָנֶה דְּיִידֵיהֶם מִנִּינִי.

לֵיה רְמִי בֵּר חֲמַא לֵא  
יְהִי אַתָּא רַב עֲמֵרָם  
טַמְא מַת טוֹבֵל וְאוֹכֵל  
וְלִית הִלְכְתָּא כְּוֹוֹתִיהּ  
שְׁמִיה דְּרַב שֵׁשֶׁת טַמְא  
יִמַת חוּצָה לָאֶרֶץ וְלִית  
בְּיָדוֹ נֶאֱכַל שְׁנָה בְּשָׁנָה  
בְּו מוֹם בְּתוֹךְ שְׁנָתוֹ  
רַב מִנִּינֵי מֵנָּה הֵי מִלִּי  
רַב דְּאִמְר קְרָא לִפְנֵי  
הַ בְּשָׁנָה אִיזוּהִי שְׁנָה  
י אֹמֵר שְׁנָה שֶׁל בְּכוֹר  
שְׁנָה<sup>6</sup> יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה זוֹ  
יִמַד עַל הַבְּכוֹר שְׁנֹאכֵל  
(b) (i) רַבִּי רַב מֵנָּה לֵהוּ  
וְנִפְתִּיחוּ מִלְּנָן אִמְר<sup>7</sup> רַב  
יְהוֹנָתָן וְרַבִּי חֲמַא וְרַבִּי

ל מזין עולם ורב נאכל  
היה לך כחזה התנופה  
הלן שני ימים ולילה או

[illegible]

(א) תמורה: כל ע"ש  
(ב) [ערכך יח: נדע מח:]  
(ג) ואח"כ מ"ז (ד) [ש"ך דף  
(ה) כהנא:] (ו) וס' וס' דר"ש  
והורוהו:] (ז) נצריה עובדי  
שמיני זיקי:] (ח) ועד תמה זיקי.  
(ט) לזינא זיקי:] (י) אהנה זיקי.  
ו' מן סכר ו' זיקי:] (יא) אהנה זיקי.  
(יב) דעכל קרי ולא נע' זיקי.  
(יג) אהנה:] (יד) ונע' חור' שוין  
קד. זיקי:] (טו) חלה:] (טז) דרשין.  
זיקי:] (יז) דהכל נענה זיקי.  
(יח) כלל זיקי:] (יט) דלן זיקי.  
(כ) ש"ך דלך כה ע"ש:] (כא) זיל  
הס' דלמיני כיומיט:]

1. למי "אלהך תאכלו  
שנה בשנה במקום אשר  
יבחר יי אלה וביתך;  
דברים טו כ
2. ובמלאת ימי סְדֵדָה לכן  
אל לבת תביא קנה בן  
שנה לעלה וכן יבשר את  
תר לחטאת אל פתח אהל  
מועד אל הבית;  
ויקרא יב ו
3. ובשדם יהיה לך כחזה  
התנופה וכשוק המצן לך  
לדעה;  
דברים כד יח

(א) גם 'ולדבי רב מנא לבו:

נמ"ר רבי ר' חנא פ' שבת  
תנן מ"ב מוס' ד"ה דל"ה:

וכי הוא יש לנו. בזמן הזה

[illegible]

(א) דברי רבינו אלנו נרדף ביאור  
דלמה לא יאכלו הנפלים בפניהם  
קידוש שיעריח דהא בכור כפ"ת  
מותר לזרע ול"פ.